

Toen in het voorjaar van 2020 door het Coronavirus kerkdiensten en veel andere kerkelijke activiteiten niet door konden gaan, schreef ds. Bart Vijfvinkel regelmatig een brief/overweging opdat we ons juist ook in die tijd met elkaar verbonden wisten. Inmiddels zitten we in de tweede/derde golf en in de tweede lockdown. In november hervatte Bart Vijfvinkel het schrijven van de brieven aan de gemeente. Reacties welkom:

predikant@pknwormer.nl

21 april 2021

Beste mensen,

Het is alweer een tijd terug dat ik een `coronabrief` schreef. Ondanks dat er veel minder gebeurt dan in gewonere tijden, gaat de tijd snel. Nog altijd zijn de kerkdiensten online en nog steeds ben ik terughoudend met huisbezoek vanwege het besmettingsgevaar. Maar ik begin er langzaam toch op te vertrouwen dat deze vervelende periode ergens de komende maanden ten einde loopt als de meeste mensen gevaccineerd zijn.

Ik ben benieuwd hoe we later op deze tijd zullen terugkijken. Zal het weer gewoon worden om een hand, een knuffel of een kus te geven? Zal ik mijn agenda net zo vol laten lopen als voor corona en terugverlangen naar de rust van deze tijd?

Het zogenoemde normaal van voor corona ligt in een steeds verder verleden. Hoe automatisch zet je tegenwoordig een paar stappen opzij als iemand je op het trottoir uit tegenovergestelde richting nadert en wie kent niet het gevoel van vervreemding als je in een film mensen dicht op elkaar ziet zitten of staan alsof het de normaalste zaak van de wereld is?

Echt wennen doet het niet: het aantal mensen dat aan corona overleden is (wereldwijd 2 miljoen), de angst voor besmetting, de talkshows die nergens anders over lijken te gaan dan over corona, de eenzaamheid, de afstand, het zoomen, de gesloten winkel, de faillissementen, de online kerkdienst met koffie tijdens (wel prettig) in plaats van na de preek.

Maar goed, het einde lijkt nu echt in zicht al is het nauwelijks voorstelbaar – en ook niet waarschijnlijk – dat corona er ooit niet meer is.

Bekende dichtregel van Lucbert (lichtkunstwerk: Toni Burgering; foto: Sandra Fauconnier)

In een van mijn eerste coronabrieven, lang geleden, schreef ik dat ik niet geloof dat corona op zichzelf ergens goed voor is of een bepaalde zin heeft. Dat virus is er gewoon en de enige vraag is hoe we op dat gegeven reageren.

Grote kans dat corona een gevolg is van onze omgang met het milieu en van onze (wereld)economie waarin alles draait om groei en het maximaliseren van winst.

Corona zou een aanleiding kunnen zijn om van een afstand te kijken naar wat ooit normaal leek, maar het absoluut niet was, en om het roer om te gooien vanuit de vraag wat werkelijk van waarde is. Niet dat het antwoord op die vraag zo een-twee-drie te geven is, maar dat doet niets af aan het belang ervan en aan de noodzaak van verandering. Wat is van waarde, wat is het goede, wat heeft toekomst?

Corona leert ons het wezenlijke: je kleindochter weer een knuffel geven, elkaar kunnen ontmoeten, de magnolia die net iets mooier lijkt te bloeien dan andere jaren, een bankje in de zon, de zekerheid van een inkomen, gezondheid, je geliefden, ... als ik het zo opschrijf bedenk ik dat het antwoord op de vraag naar wat echt belangrijk is over de hele wereld voor iedereen uiteindelijk hetzelfde is.

In 2009 maakten geestelijk leiders van over de hele wereld een *Charter for Compassion – een handvest voor compassie** – wereldkundig. Alle grote religies en levensbeschouwingen vinden elkaar volgens de opstellers in die ene waarde: compassie, mededogen. Het handvest is een indrukwekkend document, een oproep tot leven met compassie en verbondenheid. Ik geef u een lang citaat:

Uit het: **Handvest voor Compassie**

Het principe van compassie of mededogen ligt ten grondslag aan alle religieuze, ethische en spirituele tradities; steeds opnieuw wordt daarmee een beroep op ons gedaan alle anderen te behandelen zoals wij zélf behandeld willen worden. Compassie is onze drijfveer om ons onvermoeibaar in te zetten voor het verzachten van het leed van onze medeschepselen, om terug te treden uit het middelpunt van onze wereld en een ander voor het voetlicht te plaatsen, en om recht te doen aan de onschendbare heiligheid van ieder mens en een ieder, zonder enige uitzondering, te behandelen met volstrekte waardigheid, billijkheid en respect.

Daarbij hoort tevens de opdracht om er zowel in het openbare als in het privé-leven voor te waken geen enkele vorm van leed te veroorzaken. Door gewelddadig te handelen, door de kwaliteit van het leven van een ander te verslechteren, door de grondrechten van die ander te misbruiken of te ontkennen, en door haat te zaaien met laatzinnige uitingen over anderen - zelfs over onze vijanden - doen wij de menselijkheid die wij allen met elkaar delen geweld aan. Wij erkennen dat wij er niet in zijn geslaagd een leven te leiden vervuld van compassie en dat sommigen uit naam van hun religieuze overtuiging het totale menselijke leed zelfs groter hebben gemaakt.

* Het Handvest voor Compassie werd op 12 november 2009 wereldwijd gelanceerd op initiatief van de Britse schrijfster Karen Armstrong. Samen met religieuze en morele wereldleiders werkte Karen Armstrong twee jaar lang aan de gezamenlijke tekst. Via een internationale website konden mensen van over de gehele wereld meedenken en een bijdrage leveren. ¹_{SEP}Op 12 november 2009 werd de tekst van het handvest internationaal gelanceerd. In Nederland gebeurde dat in de Mozes en Aäronkerk aan het Waterlooplein

Het is van wezenlijk belang dat wij compassie in onze gepolariseerde wereld maken tot een duidelijke, lichtende en dynamische kracht. Indien compassie is geworteld in principiële vastbeslotenheid om uit te stijgen boven egoïsme, kan zij politieke, dogmatische en religieuze grenzen slechten. Als product van onze wezenlijke afhankelijkheid van elkaar, speelt compassie een fundamentele rol binnen menselijke relaties en bij een volwaardig mensdom. Compassie voert naar verlichting en is onmisbaar voor het realiseren van een eerlijke economie en een harmonieuze wereldgemeenschap die in vrede leeft met elkaar.

<https://charterforcompassion.org/dutch>

Waardevolle woorden die de hele wereld aangaan.

Ik hoop u snel te zien op zondagmorgen, als de kerk weer open kan, of elders.
Voor nu: veel sterkte en vriendelijke groet,

Bart Vijfvinkel

P.s. als u mij wilt spreken, neem dan gerust contact op (predikant@pknwormer.nl, 06 19685110).

Mocht u het werk van onze gemeente willen ondersteunen met een extra gift dan kunt u deze overmaken op NL30 RABO 0394.9353.06 ten name van Protestantse Gemeente Wormer. Een deel van de gift zal ook gaan naar de diaconie: de dienst van de kerk in de wereld.